

Σημειώσεις του μακαριστού Κατηχητή Γεωργίου Ξ. Οικονόμου

ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΩΝ

ΠΕΡΙ ΠΡΑΟΤΗΤΟΣ

Πραότης εστί αμετάθετος νοός κατάστασις εν τιμαίς τε και ατιμίαις. Ωσαύτως έχουσα: πραότης εστίν εν ταραχαίς του πλησίον ανεπαισθήτως και ειλικρινώς υπέρ αυτού προσεύχεσθαι. Πραότης εστίν, υπομονής στήριγμα: αγάπης θύρα· μάλλον δε μήτηρ διακρίσεως υπόθεσις. «Διδάξει γάρ φησί Κύριος πραείς οδούς αυτού» (Ψαλμ. Κδ΄.) αφέσεως πρόξενος: παρηρησία εν προσευχή· Πνεύματος αγίου χωρίον. «Επί τίνα γάρ φησίν επιβλέψω, αλλ' ή επί τον πράον και ησύχιον;» (Ησαίας Λστ΄.)

Πραότης υπακοής συνεργός: αδελφότητος οδηγός· μαινομένων χαλινός· χαράς οδηγός· Χριστού μίμημα· Αγγέλων ιδίωμα. Δαιμόνων δεσμός και πικρίας θυρεός.

(Ιωάννης ο Κλίμακος)

Αι των Εβραίων ιστορίαί φασίν, ω γενναίε Δημόφιλε, και τον ιερόν εκείνον Μωσέα δια την πολλήν πραότητα, της Θεοφανείας.

(Διονυσίου Αρεοπαγίτου, Δημοφίλω θεραπευτή)

Τούτο δε εστί το θέλημα του Χριστού, τον κολλώμενον αυτώ μηδέν όλως επιφέρεσθαι του αιώνος τούτου... πράον και ησύχιον είναι, ανεξίκακον, μηδενί κακόν αντί κακού αποδιδόντα, ύβρεων πολλών ανεχόμενον, καθώς και αυτός υπό των Ιουδαίων υβρίσθη, και υπέμεινε.

(Μεγάλου Αθανασίου, περί παρθενίας ΒΕΠΕΣ 33 σελ.60)

Ουδεμία των αρετών, ούτως πέφυκε τίκτειν σοφίαν, ως πραότης.

(Ευάγριος)

Μη αποδέχου εγκράτεινα, διωκωμένης πραότητος. Όστις γάρ βρωμάτων ή πομάτων απέχεται, θυμόν δε αλόγως κινεί, ούτος έοικε ποντοπορούση νή, και εχούση δαίμονα κηβερνήτην.

(Ευαγρίου)

Ο Ιακώβ τω Ιωσήφ χιτώνα ποικίλον εποίησε. Και ο Κύριος τω πραεί γνώσιν αληθείας χαρίζεται: καθά γέγραπται. ότι διδάξει Κύριος πραείς οδούς αυτού.

(Μάρκου Ασκητού, Περί νόμου πνευματικού, Φιλοκαλία Α)

Όπου γάρ ησυχία και πραότης και ταπεινώσις, οικεί ο Θεός.

(Ιωάννου Προφήτου, Βίβλος Βαρσανουφρίου και Ιωάννου)

Ο δε πατήρ ημών Σάββας πραϋς μέν υπάρχων προς ανθρώπους, μαχητής δε προς δαίμονα.

(Βίος οσίου Σάββα... Κύριλλος Σκυθοπολίτης)

Μωϋσέως το πράον επέλεξαι, μοναχέ, ίνα την καρδίαν ακρότομον ούσαν εις λίμνας υδάτων μεταβάλης. Μετά ταύτα γάρ λέξει πείραν λαβών ως καλόν η πραότης: επί ύδατος αναπαύσεως εξέθρεψέ με.

(Αββά Υπερεχίου)

Τούτο όρος ακροτάτης πραότητος, το και παρόντος του ερεθίζοντος γαληνώς τη καρδία και αγαπητικώς προς αυτόν διακείσθαι.

(Ιωάννου Κλίμακος Λόγος Η΄. περί αοργησίας)

Εύλω σαθρώ ένδοθεν εναποτίκτονται σκώληκες και πραοτάτοις και ησυχίοις νόθοις συγκολλάται μήνις.

(Ιωάννου Κλίμακος Λόγος Θ΄. περί μνησικακίας)

Πόθεν δε γένοιτο αν ημίν αύτη η πραότης; Αν τας αμαρτίας ημών λογιζώμεθα συνεχώς, αν πενθώμεν, αν δακρύωμεν ουδέ γάρ ανέχεται ψυχή τοσαύτη συνοικούσα οδύνη παροξύνεσθαι και οργίζεσθαι. Ένθα γάρ αν ή πένθος, οργή είναι αμήχανον. Ένθα λύπη, πάσα εκποδών οργή. Ένθα συντριβή διανοίας, ουδείς παροξυσμός.

(Ιωάννου Χρυσοστόμου)

Πραότης εστίν αμετάθετος νοός κατάστασις, εν τιμαίς και ατιμίαις ωσαύτως έχουσα... πραότης εστίν υπομονής στήριγμα.

(Ιωάννου Κλίμακος)

Μάθετε απ' εμού ότι πράος ειμί και ταπεινός τη καρδία.

(Ματθ. ΙΑ΄.29)

ΠΟΙΑ ΚΑΛΑ ΠΡΟΞΕΝΕΙ Η ΠΡΑΟΤΗΣ

Η πραότης είναι τίτλος και αρετή του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού «Μάθετε απ' εμού, ότι πράος ειμί και ταπεινός τη καρδία» (Ματθ. ΙΑ΄.29) και ο Απόστολος Παύλος παραγγέλει εις τον Τιμόθεον «δίωκε πραότητα» (Α΄ Τιμοθ. Στ΄.11) και αύθις «εν πραότητι παιδεύοντα τους αντιδιατιθεμένους» (Α΄ Τιμοθ. Β΄.25) «εν πραότητι τα έργα σου διεξάγαγε» (Σειράχ γ΄.17).

ΠΕΡΙ ΑΓΑΠΗΣ

ΟΡΙΣΜΟΣ

Αγάπη, ο Θεός εστί. ο όρον δε τούτου λέγειν βουλόμενος, εν αβύσσω τυφλώντων την ψάμμον μετρεί.

Αγάπη κατά μεν ποιότητα, ομοίωσις Θεού, καθόσον βροτοίς εφικτόν, κατά δε την ενέργειαν, μέθη ψυχής, κατά δε την ιδιότητα, πηγή πίστεως, άβυσσος μακροθυμίας, θάλασσα ταπεινώσεως.

Ο αγαπών τον Κύριον, τον αδελφόν αυτού προηγάπησεν. Απόδειξις γάρ του πρωτέρου το δεύτερον, ο αγαπών τον πλησίον ουδέποτε καταλαλούντων ανέξεται. Ως από πυρός δε μάλλον αποφεύξεται, ο λέγων Κύριον αγαπών και τω αδελφώ αυτού οργιζόμενος, όμοιος εστί τω καθ' ύπνους τρέχοντι.

Ο Θεός αγάπης εστί και ο μένων εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αυτώ.

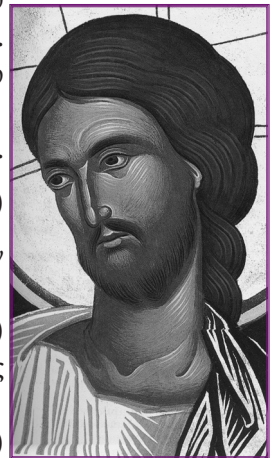
(Ιωάννης Α΄ Δ΄.16)

Και ταύτην την εντολήν έχομεν υπ' αυτού, ίνα ο αγαπών τον Θεόν αγαπά και τον αδελφόν αυτού.

(Α΄ Ιωάννης Α΄.21)

Αγαπήσεις Κύριον τον Θεόν σου εξ όλης της καρδίας σου και εξ όλης της ισχύος σου και εξ όλης της διανοίας σου και τον πλησίον σου ως σεαυτόν.

(Λουκάς 10,27)

ΠΕΡΙ ΑΓΑΠΗΣ

Αγάπη ο Θεός εστί. ο όρον δε τούτου λέγεται βουλόμενος, εν αβύσσω τυφλώττων την ψάμμον μετρεί.

Αγάπη, κατά μεν την ποιότητα ομοίωσις Θεού καθόσον βροτοίς εφικτόν κατά δε την ενέργειαν μέθη ψυχής κατά δε την ιδιότητα, πηγή πίστεως άβυσσος μακροθυμίας θάλασσα ταπεινώσεως. Αγάπη εστί κυρίως απόθεσις παντοίας εναντίας εννοίας είπερ η αγάπη ου λογίζεται κακόν αγάπη, και απάθεια, και υιοθεσία, τοις μόνοις διακρίνεται. Ως φώς πύρ, και φλόξ εις μίαν συντρέχουσιν ενέργειαν, ούτω και περί τούτων μοι νόει κατά δε το μέτρον της ελλείψεως ενυπάρχει φόβος.

Αύξησις φόβου αρχή αγάπης τέλος δε αγνείας θεολογίας υπόθεσις ο Θεώ τελείως τας αισθήσεις ενώσας τους λόγους αυτού, μυσταγωγείται υπ' αυτού τούτων γάρ μη συναφθέντων, χαλεπόν περί Θεού διαλέγεσθαι ο αγαπών τον Κύριον τον αδελφόν αυτού προηγάπησεν απόδειξις γάρ του πρωτέρου το δεύτερον, ο αγαπών τον πλησίον ουδέποτε των καταλαλούντων ανέξεται ως από πυρός δε μάλλον αποφεύξεται ο λέγων Κύριον αγαπών και τω αδελφώ αυτού οργιζόμενος, όμοιος εστί τω καθ' ύπνους τρέχοντι.

(Ιωάννης ο Κλίμακος)

ΠΕΡΙ ΑΝΟΧΗΣ ΤΩΝ ΣΦΑΛΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΑΣ

Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε.

(Γαλάτας στ΄.2)

ΠΕΡΙ ΣΥΓΧΩΡΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ ΜΑΣ

Ιδού ήψατο των χειλέων μου και αφελεί τας ανομίας σου και τας αμαρτίας σου περικαθαριεί.

(Ησαΐας στ΄.1-2)

Άφες αδίκημα τω πλησίον σου, και τότε δεηθέντος σου αι αμαρτίαι σου λυθήσονται.

(Σειράχ ΚΗ'.2)

Όταν στήκετε προσευχόμενοι αφήστε είτε έχετε κατά τινός ίνα και ο πατήρ υμών ο εν τοις ουρανοίς αφή και υμίν τα παραπτώματα υμών· ειδε υμείς ουκ αφήτε, ουδέ ο πατήρ υμών ο εν τοις ουρανοίς αφήσει τα παραπτώματα υμών.

(Μάρκος ΙΑ'.25-26)

Τότε προσελθών ο Πέτρος είπε· Κύριε ποσάκις αμαρτήσῃ εις εμέ ο αδελφός μου και αφήσω αυτώ; έως επτάκις; Λέγει αυτώ ο Ιησούς· ου λέγω σοι έως επτάκις αλλ' έως εβδομηκοντάκις επτά.

(Ματθ. ΙΗ'.21-22)

Και εάν επτάκις της ημέρας αμάρτη εις σε και επτάκις της ημέρας επιστρέψη προς σέ λέγων μετανοώ άφες αυτώ.

Προσέχετε εαυτοίς, εάν δε αμάρτη εις σε ο αδελφός σου, επετίμησον αυτώ, και εάν μετανοήση άφες αυτώ. Και εάν επτάκις της ημέρας αμάρτη εις σε και επτάκις της ημέρας επιστρέψη προς σε λέγων μετανοώ άφες αυτώ.

(Λουκάς Ιζ'.3)

Πάτερ άφες αυτοίς ου γάρ οίδασι τι ποιούσιν.

(Λουκάς Κγ'.34)

Γίνεσθε ούν οικτίρμονες καθώς και ο Πατήρ υμών οικτίρμων εστί.

(Λουκάς στ'.36)

Κύριε μη στήσης αυτοίς την αμαρτίαν ταύτην.

(Πράξ. Ζ'.60)

Εγώ δε λέγω υμίν αγαπάτε τους εχθρούς υμών, ευλογείτε τους καταρωμένους υμάς, καλώς ποιείτε τοις μισούσιν υμάς, και προσεύχεσθε υπέρ των επηρεαζόντων υμάς και διωκόντων υμάς, όπως γένησθε υιοί του Πατρός υμών του εν τοις ουρανοίς, ότι τον ήλιον αυτου ανατέλλειν επί πονηρούς και αγαθούς και βρέχει επί δικαίους και αδίκους.

(Ματθ. Ε'.44-46)

Και άφες ημίν τα οφειλήματα ημών, ως και ημείς αφήμεν τοις οφειλέταις ημών.

(Ματθ. στ'.11)

Εάν γάρ αφήτε τοις ανθρώποις τα παραπτώματα αυτών, αφήσει και υμίν ο πατήρ υμών ο ουράνιος. Εάν δε μη αφήτε τοις ανθρώποις τα παραπτώματα αυτών, ουδέ ο πατήρ υμών αφήσει τα παραπτώματα υμών.

(Ματθ. Στ'.15)

Γίνεσθε δε αλλήλους χρηστοί εύσπλαχνοι χαριζόμενοι εαυτούς καθώς και ο Θεός εν Χριστώ εχαρίσατο ημίν.

(Εφεσίους Δ'.32)

Ανεχόμενοι αλλήλων και χαριζόμενοι εαυτοίς εάν τις προς τινα έχη μομφήν καθώς και ο Χριστός εχαρίσατο υμίν, ούτω και υμείς. Επί πάσι δε τούτοις την αγάπην, ήτις εστί σύνδεσμον της τελειότητος.

(Κολασαείς Γ'.13-14)

Διό παρακαλώ υμάς κυρώσαι εις αυτόν αγάπην.

(Β' Κορινθ. Β'.7)

Αλλήλων τα βάρη βαστάζετε, και ούτως αναπληρώσατε τον νόμον του Χριστού.

(Γαλάτας στ'.2)

Κύριε μη στήσης αυτοίς την αμαρτίαν ταύτην.

(Πράξεις Ζ'.60)

Τοσούτον γάρ αιτούμεν λαβείν όσον τοις πλησίον παρέχομεν, και τοσαύτης αξιούμεν συγγνώμην τυχείν, όσην τοις οφειλουσι δωρούμεθα.

(Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος)

Πρόσεχε ούν μη δια τα μικρά και ευτελή εις σε αμαρτήματα αποκλείσης σεαυτώ των βαρυτάτων αμαρτημάτων την παρά Θεού συγχώρησιν.

(Ιερός Κύριλλος Ιεροσολύμων)

ΣΥΜΨΥΧΟΙ (ΠΕΡΙ ΕΝΟΤΗΤΟΣ)

Πληρώσατέ μου την χαράν, ίνα το αυτό φρονήτε, την αυτήν αγάπην έχοντες, σύμψυχοι το έν φρονούντες.

(Φιλιπησίους Β'.2)

Ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μίᾳ ψυχῇ συναθλούντες τὴν πίστιν τοῦ Εὐαγγελίου.

(Φιλιπησίους Α΄.27)

Ἐν σώματι καὶ ἐν πνεύματι, καθὼς καὶ ἐκκληθήθητε ἐν μίᾳ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν. εἰς Κύριον, μίᾳ πίστιν, ἐν Βάπτισματι.

(Ἐφεσίους Δ΄.3)

Το αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονούντες.

(Ῥωμαίους ΙΒ΄.16)

Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες, καὶ μὴ ἢ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἢτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῷ, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ.

(Α΄ Κορινθ. Α΄.10)

Ὁ δὲ Θεὸς τῆς υπομονῆς καὶ τῆς παρακλήσεως δώῃ ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ἀλλήλοις κατὰ Χριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ῥωμαίους ΙΕ΄.5-6)

Τὸ δὲ τέλος πάντες ὁμόφρονες συμπαθεῖς φιλάδελφοι, εὐσπλαχνοὶ φιλόφρονες.

(Α΄ Πέτρου Γ΄.8)

Καθ' ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, κλώντες τε κατ' οἶκον ἄρτον μεταλαμβάνοντες τροφῆς ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας.

(Πράξεις Β΄.46-47)

Το αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονούντες.

(Ῥωμαίους ΙΒ΄.16)

Ἴνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζητε τὸν Θεὸν καὶ πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

(Ῥωμαίους ΙΕ΄.6)

Παράδειγμα οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι καὶ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας.

ΔΙΔΑΓΜΑ: Πρέπει νὰ ἔχωμεν πνευματικὴν ἐνότητα διὰ νὰ δοξάζεται τὸ ὄνομα Του.

ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ

Ἐένος καὶ πένης Θεοῦ κολλύριον· ὁ δεξάμενος αὐτοὺς, ταχέως ἀναβλέψαι.

(Εὐαγγερίου)

Δεῖ ἐρχομένους τοὺς ἀδελφούς προσκυνεῖν· οὐ γὰρ αὐτοὺς, ἀλλὰ τὸν Θεὸν προσκυνούμεν. εἶδες γὰρ φησί τὸν ἀδελφόν σου, εἶδες Κύριον τὸν Θεόν σου· καὶ τούτο, φησί τοῦ Ἀβραάμ παρελήφαμεν καὶ ὅτε δέχεσθε, πρὸς ἀνάπαυσιν παραβιάζεσθε καὶ τούτο παρὰ τοῦ Λῶτ μεμαθήκαμεν, παραβιασαμένου τοὺς ἀγγέλους.

(Ἀββά Ἀπολλῶ, Γεροντικόν)

Ταῦτα δὲ φημί ἀδελφέ, οὐχὶ ἐκκόψαι σε τῆς φιλοξενίας βουλόμενος ἀλλ' ἵνα ἡ προσφορά σου εὐπρόσδεκτος καὶ ἀμωμος ἢ κατὰ τὸν λέγοντα· Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἀνεὺ γογγυσμοῦ.

(Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Εὐεργετινός Γ΄.)

Καὶ θάρσει γε ὅτι εἴαν ὑμεῖς τε καὶ οἱ μεθ' ὑμᾶς πάντας τοὺς παραβάλλοντας ὑμῖν ξένους τε καὶ ἀδελφούς μετὰ πίστεως δεχόμενοι ἀξίως θεραπεύσητε, οὐ μὴ ἐγκαταλίπη Κύριος τὸν τόπον τούτον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

(Μ. Εὐθυμίου, πρὸς οἰκονόμον τῆς Λαύρας)

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, τὸν πυλεῶνα τοῦ μέλλοντος κτίζεσθαι κοινοβίου μὴ κλείσητε διὰ παντός ἀνθρώπου, καὶ τὴν εὐλογίαν χορηγήσει ὑμῖν ὁ Θεός.

(Μ. Εὐθυμίου)

Μοναχέ εἴαν παραβάλη σοὶ μοναχός ἢ κοσμικός, μὴ θέλε ὑπαντᾶν αὐτῷ ὑπὲρ δύναμιν, ἵνα μὴ μετὰ τὸ ἀναχωρῆσαι αὐτὸν μεταμεληθῆς, ἐφ' αἷς ἐδαπάνησε χρεῖαις σου, ἀλλὰ παράθες ὅ αν ὁ Κύριος εὐδοί σε κρεῖσσον γὰρ παράθεις λαχάνων μετὰ ἀγάπης, ἢ θυμάτων μετὰ οδύνης· ἰλαρόν γὰρ δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός.

(Ἐφραίμ τοῦ Σύρου, Εὐεργετινός)

ΧΑΡΑ

Δάκρυα εξόδου αποτέκον φόβον· φόβου δε τεκόντος αφοβίαν, επιφαίνει χαρά· χαράς δε ακαταλήκτου ληξάσης, της οσίας αγάπης ανέτειλε το άνθος. Απόθου ως ουκ άξιος εν χειρί ταπεινώσεως επιδημούσαν χαράν, ίνα μη ευπαράδεκτος ών, δέξη λύκον αντί ποιμένος.

(Ιωάννου Κλίμακος, Λόγος Ζ΄.)

Έδει γάρ από χαροποιών λόγων και ρημάτων άρχεσθαι της χαράς τα θεία μνήματα. Διά τούτο γάρ ο άγγελος πρό πάντων χαράν αναφθέγγεται των οικείων ειδώς ευαγγελίων την έκβασιν, και ως χαρά φανείται πακόσμιος η αυτου τελειωμένη διάλεξις.

(Σωφρωνίου Ιεροσολύμων)

Του κατά Θεόν πένθους προηγείται ταπεινώσις, έπεται δε χαρά και ευφροσύνη.

(Συμεών του Νέου Θεολόγου)

Ου μη λυπηθήση, χαλεπού τινος συμβαίνοντός σοι, ούτε επί ζημία λυπηθήση ούτε επί ύβρει· «Η λύπη γάρ του κόσμου τούτου θάνατον κατεργάζεται». Υπέρ των αμαρτιών σου μόνον λυπηθήση, υπέρ άλλου δε πράγματος μικρού ου λυπηθήση.

(Μεγάλου Αθανασίου, περί Παρθενίας)

Ταύτα δήμοι είρηται, ίνα μη εκ παντός τρόπου την χαράν ζητώμεν. Και πως φησίν, ο Παύλος λέγει χαίρετε πάντοτε; ουχ απλώς είπε, χαίρετε, αλλά προσέθηκεν εν Κυρίω.

(Ιωάννου Χρυσοστόμου)

Χρή τοίνυν τον αγωνιζόμενον, πολλά θλιβήναι υπό των μισούντων την παρθενίαν δαιμόνων και δοκιμασθήναι, και σκυληθήναι, και γνοφωθήναι και παραδοθήναι και διαβιβασθήναι δι' ύδατος, και πυρός, και ομίχλης, και σάλου, και τελευταίον εξελθείν εις χαράν, και ανάψυξιν, και αέρα ελευθερίας, και θεάσασθαι το φως της μακαριότητος.

(Νείλου Ασκητού)

Χαρά λύπης όλεθρος και συμφορών ευχαριστία, ευχών οπτασία, και πόνων ευφρασία, ευποΐας ιλαρότης, αποταγής ένθεμα, φιλοξενίας δοχείον, ελπίδων καταφυγή, ασκούντων τροφή, πενθούντων παραίνεσις, δακρύων παρηγορία, θλίψεως αντίληψις, αγάπης έμψηφος, και μακροθυμίας σύμψηφος.

(Νείλου του ασκητού, προς Ευλόγιον μοναχόν)

Ο δε αλλότριος της ειρήνης, αλλότριος εστί της χαράς.

(Ισαάκ του Σύρου)

ΠΕΡΙ ΠΙΣΤΕΩΣ

Έστι δε πίστις ελπιζομένων υπόστασις, πραγμάτων έλεγχος ού βλεπομένων.

(Εβραίους ΙΑ΄.1)

Τούτο γάρ εστί πίστις το τοις μη ορωμένοις ως ορωμένοις προσέχειν.

(Ιωάννου Χρυσοστόμου)

Ο δε δίκαιος εκ πίστεως ζήσεται.

(Αββακούμ Β΄.4)

Ότι ο δίκαιος εκ πίστεως ζήσεται.

(Γαλάτας Γ΄.11)

Εν γάρ Χριστώ Ιησού ούτε περιτομή τι ισχύει, ούτε ακροβυστία, αλλά πίστις δι' αγάπης ενεργουμένης.

(Γαλάτας Ε΄.6)

Δικαιοσύνη γάρ Θεού εν αυτώ αποκαλύπτεται εκ πίστεως εις πίστιν, καθώς γέγραπται. ο δε δίκαιος εκ πίστεως ζήσεται.

(Ρωμαίους Α΄.17)

Κύριε τις επίστευσε τη ακοή ημών; Άρα η πίστις εξ ακοής, η δε ακοή διά ρήματος Θεού.

(Ρωμαίους Ι΄.17)

Αδιαλείπτως μνημονεύοντες υμών του έργου της πίστεως και του κόπου της αγάπης και της υπομονής της ελπίδος του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού έμπροσθεν του Θεού πατρός ημών.

(Α΄ Θεσσαλ. Α΄.3)

Μιμνήσκεσθε των δεσμίμων ως συνδεδεμένοι των κακοχουμένων ως και αυτοί όντες εν σώματι.

(Εβραίους ΙΙ΄.3)

Δεύτε οι ευλογημένοι του πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην υμίν βασιλείαν από καταβολής κόσμου· επείνασα γάρ και εδώκατέ μου φαγείν, εδίψησα και εποτίσατέ με... ησθένησα και επισκέψασθέ με

εν φυλακή και ήλθετε προς με...

(Ματθ. ΚΕ'.34-46)

Όστις αν ποιήση το θέλημα του πατρός μου του εν ουρανοίς, αυτός μου αδελφός και αδελφή και μήτηρ μου εστί.

(Ματθ.ΙΒ'.50)

Αμήν λέγω υμίν, ουδέ εν τω Ισραήλ τοσαύτην πίστιν εύρον.

(Ματθ. Η'.10)

Και ιδών την πίστιν αυτών· είπε τω παραλυτικώ θάρσει τέκνον· Αφέωνταί σοι αι αμαρτίαι σου.

(Ματθ. Θ'.2)

Κατά την πίστιν υμών γενηθήτω υμίν.

(Ματθ. Θ'.29)

Ολιγόπιστε εις τι εδίστασας;

(Ματθ. ΙΔ'.31)

Ω γύναι, μεγάλη σου η πίστις! Γενηθήτω σοι ως θέλεις και ιάθη η θυγάτηρ αυτής από της ώρας εκείνης.

(Ματθ. ΙΕ'.28)

Όπως ή σου η ελεημοσύνη εν τω κρυπτώ ...αποδώσει σοι εν τω φανερώ.

(Ματθ. ΣΤ'.1-4)

Εάν έχητε πίστιν και μη διακριθήτε, ου μόνον το της συκής ποιήσητε, αλλά καν τω όρει τούτω είπητε άρθητι και βλήθητι εις την θάλασσαν γεννήσεται, και πάντα όσα εάν αιτήσητε εν τη προσευχή πιστεύοντες λήψεσθε.

(Ματθ. ΚΑ'. 21-24)

Υμείς φίλοι μου εστέ, εάν ποιήτε όσα εγώ εντέλλομαι υμίν.

(Ιωάν. ΙΕ'.14)

Αλλά τήρησις των εντολών του Θεού.

(Α' Κορινθ. Ζ'.19)

Θύγατερ, η πίστις σου σέσωκέ σε ύπαγε εις ειρήνην, και ίσθι υγιής από της μάστιγός σου.

(Μάρκος Ε'.34)

Πάντα δυνατά τω πιστεύοντι.

(Μάρκος Θ'. 23)

Είπε δε αυτοίς, που εστί η πίστις υμών;

(Λουκάς Η'.25)

Μη φοβού μόνον πιστευε και σωθήσεται.

(Λουκάς Η'.50)

Και είπον οι Απόστολοι τω Κυρίω πρόσθες ημίν πίστιν.

(Λουκάς ΙΖ'.5)

Ούτω και η πίστις εάν μη έργα έχει νεκρά εστί καθ' εαυτήν.

(Ιάκωβος Β'.17)

Ο Αβραάμ ο πατήρ ημών ουκ έργων εδικαιώθη, ανενέγκας Ισαάκ τον υιόν αυτού επί το θυσιαστήριον. Βλέπεις ότι η πίστις συνήργει τοις έργοις αυτού, και εκ των έργων η πίστις ετελειώθη.

(Ιάκωβος Β'.13-26)

Ου συγχωρεί συγκατάβασις εις τα της Ορθοδόξου πίστεως.

(Άγιος Μάρκος ο Ευγενικός)

Που αναφέρεται εν τη Αγία Γραφή περί Πίστεως;

Εβραίους ΙΑ, Ρωμαίους 10,7-19, Γαλάτας Γ'.11, Ρωμαίους Α'.27, 14-24, Ιωάννης Γ'.36, Φιλιππησίους Γ'.9, Εβραίους 10,32, Μάρκος Θ'.23

